

ΕΘΝΙΚΗ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ
ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ
ΕΛΛΑΣ

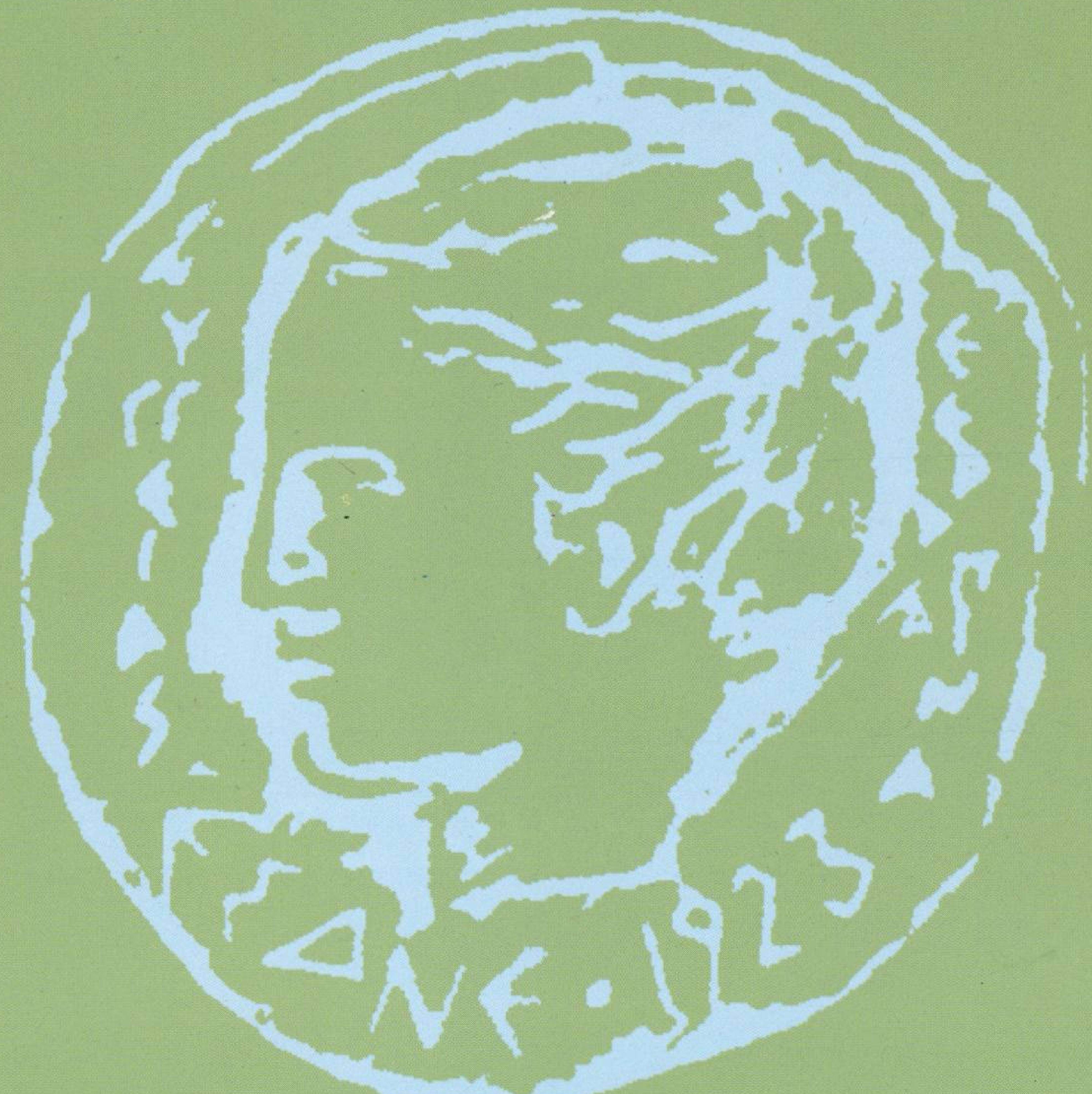
ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 2 Γ ΚΤΠΡΙΟ - 11527 ΑΘΗΝΑ

PORT
PAVE
HELLAS

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ

Τόμος 37 - Τεύχος 3 - Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1998

NOSILEFTIKI

QUARTERLY PUBLICATION OF THE
HELLENIC NATIONAL GRADUATE NURSES ASSOCIATION

Vol 37 - No 3 - July - September 1998

ISSN 1105-6843

ΠΩΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΟΜΙΛΙΑ

Αφροδίτη Χρ. Ραγιά

Ομότ. Καθηγήτρια Νοσολευτικής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΧΡ. ΡΑΓΙΑ. *Πως ετοιμάζεται και παρουσιάζεται μια ομιλία.* Το άρθρο παρουσιάζει πώς ετοιμάζεται και πώς γίνεται μια ομιλία. Ιδιαιτέρως σχολιάζει: Την επιλογή του θέματος και τη διατύπωση του τίτλου, την απάντηση στις ερωτήσεις, γιατί; ποιοί; πού; πότε; τί; και πώς; για να προσδιορισθεί τί θα λεχθεί και πώς θα λεχθεί κατά την ομιλία. Επίσης αναλύονται η αναθεώρηση της σχετικής βιβλιογραφίας, ο σχεδιασμός περιγράμματος και το γράψιμο, η τήρηση δεοντολογικών αρχών και η πραγματοποίηση της ομιλίας. Τέλος, απευθύνονται συμβουλές προς τον αρχάριο ομιλητή και περιγράφονται τα χαρακτηριστικά του καλού ομιλητού. **Νοσολευτική 3: 190-196, 1998. ΛΕΞΕΙΣ ΕΥΡΕΤΗΡΙΑΣΜΟΥ:** ομιλία, προετοιμασία διάλεξης, πραγματοποίηση διάλεξης, δεοντολογία ομιλίας, καλός ομιλητής, αρχάριος ομιλητής.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το άρθρο αυτό έχει ως σκοπό να δείξει και αναλύσει πώς ετοιμάζεται και πώς γίνεται μια ομιλία. Τί είναι και τί κάνει ένα νοσολευτή καλό ομιλητή, απαραίτητο προσόν για να μεταδίδει ως καθηγητής, θεωρητικός ή κλινικός, τη νοσολευτική γνώση και εμπειρία, τα νέα ευρήματα των νοσολευτικών ερευνών και νέα δεδομένα μη δημοσιευθέντα στους φοιτητές και ενδιαφερόμενους επιστήμονες. Ακόμη, για να ερμηνεύει δυσνότα γεγονότα και ιδέες και να διδάσκει τον υγιεινό τρόπο ζωής κυρίως σε μεγάλα ακροατήρια ή να συμβάλλει στην ενδο-επαγγελματική επιστημονική και τεχνολογική ενημέρωση σχετικά με τις τελευταίες εξελίξεις και τα σύγχρονα προβλήματα, όπως γίνεται στα συνέδρια, σεμινάρια, ημερίδες και από τα μέσα μαζικής

επικοινωνίας. Τέλος, όταν ο νοσολευτής γνωρίζει την επιστήμη και την τέχνη του ομιλείν μπορεί σωστά και αντικειμενικά να αξιολογεί τους ομιλητές που ακούει καθώς και να συμβουλεύει τους αρχάριους ομιλητές.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ - ΤΙΤΛΟΣ

Το **θέμα** που επιλέγεται προσωπικά από το νοσολευτή για να υποβληθεί προς έγκριση στην Επιτροπή ενός Συνεδρίου, χρειάζεται ιδιαίτερη σκέψη και προσοχή. Κι αυτό διότι πρέπει να εντάσσεται στο συγκεκριμένο θέμα του Συνεδρίου. Καλό είναι να αντλείται από τον προσωπικό χώρο των γνώσεων και εμπειριών, της ειδικότητας και των ατομικών ενδιαφερόντων του ομιλητού. Μπορεί όμως το θέμα να δοθεί στο νοσολευτή από ένα καθηγητή στα

μα. Η αναδημοσίευση νί μετάφραση ενός άρθρου νί βιβλίου χρειάζεται γραπτή άδεια από το συγγραφέα-εκδότη (Νόμοι 238/1970, 100/1975, 4301/ 1979, Ν.Δ. 3565/1956 και 4254/1962 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου).

Ολοκλήρωση της προετοιμασίας

Όταν διαμορφωθεί το τελικό κείμενο της ομιλίας ύστερα από τις επανειλημμένες διορθώσεις και τα «ξαναγραψίματα», καλό είναι ο ομιλητής να δώσει αντίγραφο της ομιλίας σε ένα νί δύο συναδέλφους με πείρα διαλεκτικής και αρθρογραφίας για μια κριτική ανάγνωση και να ακολουθήσει τα οικοδομητικά τους σχόλια¹⁰.

Στη συνέχεια δακτυλογραφείται η ομιλία με αραιά διαστήματα, μεγάλα περιθώρια και σελιδοποίηση, ώστε να βρίσκει εύκολα ο ομιλητής σε ποιο σημείο είναι, όταν ξανασκύψει στο κείμενο. Απαραιτήτως παραβάλλει το δακτυλογραφημένο κείμενο με το χειρόγραφο και διορθώνει τα τυχόν λάθη. Κρατά πάντα ένα αντίγραφο στο σπίτι του μήπως χάσει το πρώτο. Ισως χρειάζεται και ένα δεύτερο αντίτυπο μαζί του για το συντονιστή ν τη γραμματεία ν το γραφείο τύπου του Συνεδρίου.

Καιρός να τονισθεί η άσκηση στο διάβασμα και στη χρονομέτρηση της ομιλίας. Κανείς δεν γεννήθηκε εξαίρετος ομιλητής. Γίνεται, το μαθαίνει με άσκηση, πολλή άσκηση. Προετοιμασία και πρόθες χρειάζονται για μια ομιλία και στον πεπειραμένο και στον αρχάριο ομιλητή¹¹.

Ο ομιλητής κάνει δοκιμές διαβάζοντας δυνατά, αργά και καθαρά το κείμενό του, στην αρχή μόνος κι έπειτα και σ' ένα συνάδελφό του ως ακροατήριο. Σκοπός να εξοικειωθεί με το θέμα και ν' αποκτήσει ευχέρεια και άνεση, αλλά και να ασκηθεί στον τονισμό της ουσίας του περιεχομένου, στο σταθερό ρυθμό -ούτε πολύ ταχύ ούτε πολύ βραδύ- στην καθαρή κι ευχάριστη φωνή με διακυμάνσεις, στις αλλαγές της έκφρασης του προσώπου έτσι ώστε να τονίζουν το σημαντικό και διαφορετικό, στις λίγες φυσικές κι όχι νευρικές χειρονομίες όπου χρειάζονται¹².

Είναι γνωστό ότι ο ομιλητής μεταδίδει με τη φωνή του, τον τόνο, τον τρόπο και τη στάση καθώς και με τις λέξεις του το περιεχόμενο της ομιλίας του. Η γνώση μπορεί να αποκτηθεί από βιβλία. Άλλα ν αγάπη της γνώσης, η πίστη στις ανώτερες αξίες, τα κίνητρα για εκτέλεση του καθήκοντος, αυτά μεταδίδονται κυρίως με την προσωπική επαφή, από άνθρωπο σε άνθρωπο, απ' το δάσκαλο, απ' τον αυθεντικό ομιλητή.

Κάθε προφορική επικοινωνία έχει κι ένα μήνυμα που μεταφέρει τη μεγαλύτερη επίδραση. Ένας ερευνητής θρήκε ότι το 55% ενός προφορικού μηνύματος απορρέει από την έκφραση του προσώπου, το 38% από τον τόνο της φωνής και μόνο το 7% από τις λέξεις που χρησιμοποιούνται¹³.

Συνήθως μεγαλύτερη σημασία δίνουμε όχι σε ότι μας λένε αλλά στο πώς μας το λένε και μερικές φορές και στο τί δεν μας λένε. Πάντως υπάρχει μεγάλη σχέση μεταξύ προσωπικότητας και τόνου φωνής και τρόπου παρουσίασης μιας ομιλίας^{14, 15}. Η βελτίωση της φωνής χρειάζεται να συμβαδίζει με ψυχική καλλιέργεια και αρμονία, με αγάπη και σεβασμό για τους ανθρώπους.

Η άσκηση της αρετής και ο εμπλούτισμός της καρδιάς με ευγενή συναισθήματα στην καθημερινή ζωή βοηθούν τον ομιλητή στην καλύτερη ετοιμασία και επιτυχέστερη παρουσίαση μιας διάλεξης. Διότι, η διάλεξη δεν είναι απλό διανοτικό έργο ν μηχανική εγγραφή στον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Συμμετέχει ολόκληρος ο ψυχικός κόσμος του ομιλητού όπως και σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής.

Η επαρκής προετοιμασία, η γνώση και η οργάνωση του θέματος εκ μέρους του ομιλητού γίνεται αντιληπτή από το ακροατήριο, από την εύροια, δηλ. την ευχερή ροή του λόγου, τη στάση του κατά την ομιλία, την προσγειωμένη και όχι εξωπραγματική αυτοπεποίθηση, την ευκολία με την οποία αφήνει κατά διαστήματα το γραπτό κείμενο για να πει κάτι απ' έξω βλέποντας τους ακροατές -όχι τον τοίχο ούτε έξω από το παράθυρο- και από τον ενθουσιασμό που δείχνει για το θέμα. Ακόμη η καλή ετοιμασία του ομιλητού φαίνεται και από την τίμια αντι-

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΑΡΙΟ ΟΜΙΛΗΤΗ

- Να είσαι ο εαυτός σου. Να λες αυτό που σκέπτεσαι. Μην προσπαθείς να μαντέψεις και να πεις τι θα έλεγε κάποιος άλλος ομιλητής που θαυμάζει ο κόσμος. Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και ανεπανάληπτος και συ επίσης. Ελέχθη ήδη ότι υπάρχει κάτι πέρα από τις απλές λέξεις σε μια ομιλία που μετρά. Είναι ο τρόπος με τον οποίο λέγονται. Δεν είναι τόσο ακριβώς ότι λέγεται αλλά πώς λέγεται.
- Να παρακολουθείς άλλους ομιλητές αλλά να μη τους αντιγράφεις απόλυτα. Να αναγνωρίζεις και να θαυμάζεις τα σπάνια προσόντα των πεπειραμένων ομιλητών. Άλλα να μην αισθάνεσαι ότι αυτά είναι τα προσόντα που πρέπει απαραίτητως να τα έχεις και συ. Πρέπει να αναπτύξεις τις προσωπικές σου δυνατότητες, να καλλιεργήσεις το δικό σου στυλ, να ανακαλύψεις τι θα κάνει **εσένα** καλό ομιλητή.
- Γίνε ρεαλιστής για την έκταση των δυνατοτήτων σου.
- Μάθε να δέχεσαι κριτική και να ωφελείσαι απ' αυτή.
- Μετά από κάθε παρουσίασή σου, ανάλυε την. Ρώτα έμπιστους φίλους γι' αυτή. Προσπάθησε να διαμορφώνεις μια αντικειμενική εκτίμηση της αξίας της.
- Ανακάλυψε τις αδυναμίες σου. Μη τις καλύπτεις. Κάνε κάτι για να τις διορθώσεις.
- Ανακάλυψε τις θετικές σου δυνάμεις. Δώσε έμφαση σ' αυτές και ανάπτυξέ τες²⁰.

Ο ΚΑΛΟΣ ΟΜΙΛΗΤΗΣ

- Είναι ενθουσιώδης, έχει ζωντάνια και ενδιαφέρον. Βλέπει, αγαπά και σέβεται τους ακροατές ως μοναδικά πρόσωπα. Γνωρίζει, απολαμβάνει, χαίρεται το θέμα του και το θεωρεί σημαντικό για το ακροατήριο. Γι' αυτό το παρουσιάζει με zήλο και δημιουργικό τρόπο.
- Είναι σοβαρός και ζηλωτής, φυσικός και αυθόρμητος. Δεν κάνει μηχανικό έργο. Βάζει όλη την καρδιά του στην ομιλία του σαν να ζωγραφίζει ένα πίνακα, σαν να συνθέτει ένα κομμάτι μουσικής²¹, βοηθώντας το ακροατήριο

να διακρίνει το αληθινό, το ωραίο, το ηθικό, το ανώτερο, το καλύτερο, το πιο αποτελεσματικό που μπορεί να επιδιωχθεί και να επιτευχθεί από ένα συγκεκριμένο επιστημονικό κλάδο.

- Δεν ομιλεί μόνο και μόνο για να παρουσιάσθει και να προσθέσει μια ακόμη εργασία στο ενεργητικό του. Δεν προσπαθεί να εντυπωσιάσει μόνο την ώρα που είναι όρθιος στην έδρα χωρίς να προσέχει την κατόπιν συμπεριφορά του και επιμόρφωσή του.

• 'Έχει αίσθημα ευθύνης προς τους ακροατές του. Αντιλαμβάνεται ότι αν μιλά για 5' σε 100 ακροατές μιλά 500' της ώρας (8 ώρες και 36') παρμένα από τις ζωές των ανθρώπων. 'Ετσι προσπαθεί να πει κάτι που θα αξίζει αυτόν τον πολύτιμο χρόνο²⁰.

• Αισθάνεται ευθύνη και προς τους άλλους που συμμετέχουν στο πρόγραμμα. Αν του δόθηκαν 10' δεν παίρνει 15'. Φροντίζει να μην περιορίζει τους άλλους ομιλητές ή να μη τους αναγκάζει να βιάζονται. Κι αυτοί έχουν κάτι αξιόλογο να πουν.

• Αισθάνεται ευθύνη και προς το θέμα που ανέλαβε να αναπτύξει. Δεν απλώνεται πέρα από τις δυνατότητές του και από το γνωστικό του αντικείμενο, δηλαδή απ' αυτό που σπούδασε και σπουδάζει.

• Διατηρεί αυτοκυριαρχία. Δεν αφήνει τον ενθουσιασμό του να τον παρασύρει. Σε καμιά περίπτωση δεν γίνεται φανατικός.

• Είναι ώριμο, ψυχικά υγιές άτομο, που καλλιεργεί την αυτογνωσία, αναπτύσσεται διαρκώς προς την εκδίπλωση των δυνατοτήτων του και απολαμβάνει εσωτερική ικανοποίηση.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Η καλή ομιλία δεν προσφέρει έτοιμη και ολοκληρωμένη γνώση ενός θέματος στους ακροατές ως παθητικούς δέκτες, όπως την καταγράφουν τα μαγνητόφωνα, αλλά κινητοποιεί μεθοδικά τους ακροατές να δραστηριοποιηθούν διανοτικώς, να φιλτράρουν και ταξινομήσουν πληροφορίες, να ολοκληρώσουν και επεξεργασθούν ιδέες, να τις εξετάσουν με κριτικό πνεύμα και να τις μελετήσουν. Αυτό είναι ένα είδος

γνωστικής επεξεργασίας (processing) που λαμβάνει χώρα μέσα στη διάνοια και την καρδιά των ακροατών καθώς παρακολουθούν τον ομιλητή να αναπτύσσει το θέμα.

AFRODITI RAYA. How to prepare and how to deliver a speech. *The article discusses how to prepare and how to deliver a speech. Especially it considers the selection of the subject and formulation of the title, as well as answering to the questions: why? who? where? when? what? and how? in order to determine the content and the method of the presentation. Also, guidelines are included for reviewing the relevant literature, developing an outline, writing the speech, adhering to ethical principles, and actualizing the speech. Finally, few suggestions to the beginning speaker are addressed, and the profile of the good speaker is designed.* **Nosileftiki 3: 190-196, 1998.** KEY WORDS: *Speech, Preparation of a speech, Deliver a speech, Ethics of a speech, Beginning speaker, Good speaker.*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Smith TC. Making successful presentations: A self-teaching guide. New York, John Wiley & Sons, 1984.
2. Selby ML, Tornquist EM, Finerty EJ. How to present your research. Nursing Outlook 1989, 37(4):172-175.
3. American Association of Critical Care Nurses. Writer's guide. Newport Beach, CA, AACN, 1986:2.
4. Polit DF, Hungler BP. Nursing research- Principles and methods. 4th ed. Philadelphia, J.B.Lippincott, 1991:59.
5. Heidgerken LE. Teaching and learning in schools of nursing-Principles and methods. 3rd ed. Philadelphia, Lippincott Co, 1965:423.

6. Πασσάκου ΚΓ. Εισαγωγή εις την παιδαγωγικήν ψυχολογίαν. Β' τόμος. Αθίναι, 1980:881-882.
7. Wilson HS, Hutchinson SA. Applying nursing research-A resource book. Menlo Park, CA, Addison-Wesley Publishing Co, 1986:210.
8. Πασαλάρη Χ. Πώς να γίνετε δημοσιογράφος-Μαθήματα μοντέρνας δημοσιογραφίας. Βιβλιοπωλείο της ΕΣΤΙΑΣ, Αθίνα, 1970:8, 152.
9. Morison LJ. Steppingstones to professional nursing. 4th ed. St Louis, Mosby, 1965:252-253.
10. American Psychological Association. Publication Manual. 4th ed. Washington DC, American Psychological Association, 1994:31.
11. Kelly CW. Dimensions of professional nursing. 2nd ed. New York, Macmillan Co, 1968:98-99.
12. Erickson SC. The essence of good teaching. San Francisco, Jossey-Bass Publishers, 1985: 29.
13. Mehrabian A. Communication without words. Psychology Today 1968 (Sept): 53-55.
14. Cohen MS. Easy to listen to. Am J Nurs 1966, 66(9):1999-2001.
15. DiVincenti M. Administering nursing service. Boston, Little, Brown & Co, 1972: 226.
16. Shaffer SM, Indorato KL, Denesely JA. Teaching in schools of nursing. St.Louis, Mosby Co, 1972:53.
17. Swansburg RC. Management and leadership for nurse managers. 2nd ed. Boston, Mass., Jones and Bartlett Publishers, 1996:478.
18. Stevens BJ. The nurse as executive. 3rd ed. Rockville, Maryland, Aspen Systems Corporation, 1985:199.
19. Δοξιάδη ΣΑ. Πώς παρουσιάζεται μια εργασία. Τιμητικός Τόμος Θωμά Δοξιάδη. Αθίναι, Θεραπευτήριο», Ο Ευαγγελισμός», 1976: 162-172.
20. Reader's Digest. Write better, speak better. Hong Kong, Reader's Digest Asia Ltd, 1973: 566.
21. Hight G. The art of teaching. New York, Vintage Books, 1950:VIII.